Dosarul nr. 2c-72/2024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

07 martie 2025 mun. Hînceşti

Judecătorul Judecătoriei Hînceşti, sediul Central, Emil Bulat, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cererea de chemare în judecată depusă de „INDIGENA" SRL către „MGVI-TRANS" SRL privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere şi cheltuielilor de judecată, şi

Dispozitivul hotărârii emis în procedură scrisă la data de 07 martie 2025.
Cererea de apel nemotivat declarată de către Apelantul SRL „MGVI-TRANS" prin intermediul avocatului Constantin Gheorghița depusă la data de 21 martie 2025.
Hotărârea integrală întocmită la data de 23 aprilie 2025.

Procedura de citare a fost legal executată, pârâtul a recepţionat cererea de chemare în judecată la 04.12.2024.

a constatat:

Pretenţiile reclamantului:

În data de 15 noiembrie 2024, reclamantul „INDIGENA" SRL, în persoana administratorului Gîncu Ivan, prin intermediul avocatului Barbă Petru (în bază de mandat nr. 1942262 din 06.11.2024, nr. licenței 2964 din 09.06.2016) a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui „MGVI-TRANS" SRL având ca obiect solicitarea încasării datoriei în mărime de 15 879,68 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 5 596,94 lei, în total suma de 21 476,62 lei, precum și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3 000 lei și a cheltuielilor privind achitarea taxei de stat în mărime de 909,02 lei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că în baza comenzii-cererii Nr. MG-56 din 18.04.2023, „INDIGENA" S.R.L. în calitate de „Transportator" și-a asumat obligațiunea să presteze „MGVI-TRANS" S.R.L. în calitate de „Comandatar" servicii de transport internațional de mărfuri pe ruta Chișinău (Republica Moldova) – Râmnicu-Vâlcea (România), iar aceasta din urmă s-a obligat să achite remunerația convenită.

Potrivit actului de acordare a serviciilor nr. 44/23 din 18.04.2023 și facturii fiscale Seria nr. AAN***** din 18.04.2023 semnate de ambele părți, „INDIGENA" S.R.L. și-a onorat pe deplin obligațiunile asumate și a prestat „MGVI-TRANS" S.R.L. serviciile de transport menționate în sumă totală de 15 879,68 MDL.

Până în prezent însă, „MGVI-TRANS" S.R.L. nu și-a onorat obligațiunile asumate și nu a achitat remunerația convenită, fapt ce se confirmă prin actul de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 01.01.2024 – 07.11.2024, care se anexează la prezenta cerere de chemare în judecată, datoria acesteia față de „INDIGENA" S.R.L. constituind la data de 08.11.2024 suma de 15 879,68 MDL.

În vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, reclamantul prin somația din 14.09.2023 recepționată de pârâtul „MGVI-TRANS” S.R.L., fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat cu aplicarea semnăturii „Manic”, „INDIGENA” S.R.L. a solicitat acesteia în termen de 7 zile calendaristice, de la data primirii somației, achitarea datoriei existente la acel moment, însă până în prezent aceasta nu a fost achitată, astfel fiind lăsată fără executare și răspuns.

Prin urmare, în temeiul prevederilor art. 942 Cod civil alin. (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. Alineatul (2) același articol prevede că rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 874 Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei, dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Astfel, pentru perioada întârzierii achitării datoriei, pârâtul „MGVI-TRANS” S.R.L. datorează reclamantului „INDIGENA” S.R.L. o dobândă de întârziere, care potrivit calculului dobânzii de întârziere anexat constituie suma de 5 596,94 MDL calculate pentru perioada 18.04.2023 – 07.11.2024.

Mai mult, potrivit prevederilor art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistentă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

În această ordine de idei se arată în cererea de chemare în judecată că pentru întocmirea somației și cererii de chemare în judecată, reclamantul „INDIGENA” S.R.L. a apelat la serviciile avocatului Barbă Petru, cu care a încheiat contract de asistență juridică, astfel, suportând cheltuieli suplimentare legată de asistența juridică în sumă de 3 000 MDL, fapt ce se confirmă prin factura fiscală și ordinul de plată anexate la cererea de chemare în judecată nominalizată.

Astfel, în baza celor expuse supra, în drept indică reclamantul SRL „INDIGENA” prevederile art. art. 858, 874, 901, 912, 942 Cod civil și art. art. 5, 6, 7, 33, 33 [1], 38, 94, 96, 166, 167, 243, 276[2], 276[3], 276[4] CPC al Republicii Moldova.

Potrivit fișei de repartizare a cererii se atestă că cererea de chemare în judecată înaintată de „INDIGENA” SRL către „MGVI-TRANS” SRL privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată a fost repartizată în mod automat-aleatoriu în procedura judecătorului Emil Bulat la data de 15.11.2024 (f.d. 1).

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Hîncești, sediul Central nr. 2c-72/2024 din 20 noiembrie 2024 a fost acceptată cererea de chemare în judecată depusă de „INDIGENA” SRL prin intermediul avocatului Barbă Petru către „MGVI-TRANS” SRL privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată spre examinare în procedura contencioasă scrisă, ordinea acțiunii civile (f.d. 19-20).

Obiecțiile pârâtului:

Prin scrisoarea din 03.12.2024, a fost expediată copia încheierii din 20.11.2024 și actele corespunzătoare participanților la proces (f.d. 21).

La caz, copia cererii de chemare în judecată a fost expediată la adresa juridică indicată de către reclamant în cererea de chemare în judecată, precum și în actul de acordare a serviciilor nr. 44/23 și anume ***** (f.d. 6, 9). Prin avizul de recepție, se confirmă faptul că în adresa pârâtului „MGVI-TRANS" SRL a fost expediată încheierea cu actele anexate, care a fost recepționată, fapt confirmat prin semnarea avizului de recepție fiind aplicată mențiunea „Manic" la data de 04.12.2024 (f.d. 24).

Potrivit art. 102 alin. (2) Cod procedură civilă, citaţiile şi înştiinţările judiciare trimise la sediul persoanelor juridice şi nerecepţionate la expirarea termenelor de reclamare se consideră înmânate la data expirării termenului de reclamare chiar dacă destinatarul nu a reclamat corespondenţa de la oficiul poştal. Citaţiile şi înştiinţările expediate la adresa electronică înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor se consideră recepţionate.

Instanța concluzionează, că în cazul din speță, a fost respectată întocmai legislația națională vis-à-vis de înștiințarea legală a pârâtului „MGVI-TRANS" SRL.

Conform prevederilor art. 276^3 alin. (1) Cod procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.

În conformitate cu art. 276^3 alin. (3) Cod procedură civilă, în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art. 172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

Astfel, judecătorul constată că deși „MGVI-TRANS" SRL a fost informat legal, în termen de 30 de zile nu a depus referință și nu și-a expus poziția referitor la acțiunea în cauză, precum și nu a prezentat probe care ar confirma poziția sa.

Prin urmare, luând în considerație normele de drept expuse, judecătorul soluționează cererea în baza materialelor anexate la dosar.

Constatările și concluziile instanței de judecată, legislația pertinentă

Analizând cererea şi actele doveditoare depuse de reclamant, apreciind pretenţiile formulate în acţiune în raport cu probele prezentate, administrându-le pertinenţa şi temeinicia prin prisma legislaţiei ce guvernează raportul juridic litigios, instanţa concluzionează, că cererea reclamantului privind încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată din contul pârâtului, urmează a fi admisă din următoarele considerente:

Potrivit art. 25 alin. (3) CPC, în cazurile expres prevăzute de lege, judecătorul examinează cauza în procedură scrisă.

În conformitate cu art. 276^2 alin. (3) CPC, dispoziţiile codului privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispoziţiile acestui capitol nu prevăd altfel.

Norma cuprinsă la prevederile art. 276^3 alin. (1) CPC, prevede că procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.

Potrivit art. 5 alin. (1) CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit prevederilor art. 118 alin. (1), (3) Cod procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art. 121 Cod procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Conform art. 130 Cod procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Articolul 241 alin. (1) CPC prevede expres că instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în numele legii. Hotărîrea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înţeleasă de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecţiile formulate de reclamant şi pârât.

Aceleaşi concluzii se statutează şi în Principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcţionării justiţiei, adoptate de Comitetul Miniştrilor al Consiliului Europei la 28.02.1984.

Conform art. 9 alin. (1), (2) lit. a) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

În conformitate art. 10 alin. (1) Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Conform prevederilor art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Potrivit prevederilor art. 858 alin. (1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 992 alin. (1) Cod Civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

În conformitate cu prevederile art. 1375 alin. (1) și alin. (2) Codul Civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită. (2) Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Articolul 1376 alin (1) și alin. (2) Codul Civil, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

Pe cale de consecință, în conformitate cu art. 1377 Codul Civil, în cazul în care beneficiarul întârzie să preia serviciile, prestatorul este îndreptăţit să solicite plata sumei convenite pentru serviciile care nu au putut fi efectuate din cauza întârzierii şi nu este obligat să presteze servicii pentru această sumă. El trebuie însă să accepte ca din suma de plată să se scadă contravaloarea pentru economiile pe care le-a făcut prin neefectuarea serviciilor sau pentru veniturile obţinute prin prestarea de servicii faţă de alţii în aceeaşi perioadă, sau pentru serviciile pe care nu le prestează cu rea-credinţă.

Studiind materialele cauzei în coraport cu cele anexate, instanța de judecată constată că la 18 aprilie 2023, între SRL „INDIGENA”, în calitate de companie (Transportator) pe de o parte și SRL „MGVI-TRANS”, în calitate de client (Comandatar) pe de altă parte, a fost încheiat un contract de prestare a serviciilor de transport Comanda – Cerere de Transport Nr. MG-56, obiectul căruia constituie prestarea serviciilor de transport a internațional de mărfuri pe ruta Chișinău (Republica Moldova) – Râmnicu-Vîlcea (România), fiind întocmit în acest sens și actul de acordare a serviciilor nr. 44/23 din 18.04.2023 semnate de ambele părți (f.d. 8-9).

Potrivit conținutului actelor nominalizate supra sunt specificate clauzele speciale, ruta, nr. de colete, masa totală a încărcăturii, volumul acesteia, natura mărfii, tariful de transport, unitatea de transport, nr. de înmatriculare, datele șoferului și a actului CMR, precum și alte date relevante executării comenzii (f.d. 8-9).

Conform facturii fiscale seria nr. AAN ***** din 18.04.2023, se atestă că furnizorul SRL „INDIGENA” (pct. 1) a prestat servicii de transport marfa internaționale Moldova (Chișinău) – România (Râmnicu-Vâlcea) clientului cumpărător/beneficiar SRL „MGVI-TRANS” (pct. 2) în sumă de 15 879,68 lei (f.d. 10).

Potrivit actului de acordare a serviciilor nr. 44/23 din 18.04.2023 semnat de ambele părți, autentificat prin ștampilă atât de către directorul reclamantului – SRL „INDIGENA”, în persoana lui Gîncu Ivan, cât și de către directorul pârâtului – SRL „MGVI-TRANS” în persoana lui Manic I., se constată că nici una din părți nu are obiecții, actul fiind întocmit în două exemplare (f.d. 9).

Astfel, din materialele cauzei se denotă cert că de către SRL „INDIGENA”, serviciile au fost prestate în termenele prevăzute de contract, fapt confirmat prin factura fiscală, seria AAN ***** din 18.04.2023 și actul de acordare a serviciilor nr. 44/23 din 18.04.2023, privind executarea serviciilor de transport internațional de mărfuri.

Potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce la data de 08.11.2024 între SRL „INDIGENA” și SRL „MGVI-TRANS” efectuat pentru perioada 01.01.2024-07.11.2024, se constată că datoria pârâtului SRL „MGVI-TRANS” față de reclamantul SRL „INDIGENA”, constituie suma de 15 879,68 lei (f.d. 11).

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la data de 14.09.2023, reclamantul SRL „INDIGENA” i-a expediat pârâtului SRL „MGVI-TRANS” o notificare/somație, potrivit căreia a solicitat achitarea datoriei în mărime totală de 19 809,29 lei dintre care suma datoriei în mărime de 15 879,68 lei, dobânda de întârziere în sumă de 1 429,61 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2 500,00 lei, acordându-i acestuia un termen de 7 zile de la data

recepționării notificării/somației (f.d. 12), somație care, a fost recepționată de către pârâtul SRL „MGVI-TRANS” la data de 15.09.2023, fapt confirmat prin avizul de recepție semnat cu mențiunea „Manic” anexat în copie la materialele cererii de chemare în judecată (f.d. 13), însă la materialele cauzei nu au fost anexate careva acte ce ar confirma stingerea obligațiilor de către ultimul.

În contextul celor relatate și prin prisma normelor de drept, instanța a constatat cu certitudine existența raportului obligațional între reclamantul SRL „INDIGENA” și pârâtul SRL „MGVI-TRANS”, iar ca dovadă în acest sens rezultă contractul de prestare a serviciilor de transport internațional de mărfuri (Comanda-Cerere de Transport, act de acordare a serviciilor) încheiate între părți.

Instanța învederează că prin natura sa, raportul juridic obligaţional este menit să producă efecte juridice. Efectul general al oricărei obligaţii este de a da creditorului dreptul de a obţine de la debitor îndeplinirea exactă a prestaţiei la care s-a obligat. În limbaj juridic, un asemenea efect este asimilat cu noţiunea de executare a obligaţiilor. Dar, pentru ca o obligaţie să poată fi executată, mai întâi de toate, este necesar ca aceasta să existe, adică să fi luat naştere în virtutea unuia din temeiurile prevăzute în art. 776 Cod Civil.

Totodată, instanța reține că, prin prisma normelor de drept susmenționate, obligaţiile se consideră executate în mod corespunzător, dacă sunt respectate toate condiţiile prevăzute în actul din care au luat naştere, precum ar fi cele privitoare la obiectul, subiectele, locul, timpul şi modul de executare. Este important de menţionat că respectarea doar a unora din aceste condiţii nu este suficientă pentru a considera obligaţia executată în mod corespunzător. Condiţiile, cărora trebuie să corespundă executarea obligaţiilor sunt determinate de lege sau contract. Această cerinţă, deşi nu este prevăzută în mod expres de textul art. 776 Cod Civil, ea rezultă din conţinutul art. 775 și 1375 Codul Civil, prin care o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită, cu bună credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi bunele moravuri.

În cazul în care obligaţia îşi are izvorul din lege, este evident că executarea va fi considerată corespunzătoare, în ipoteza în care, conţinutul său nu va contraveni prevederilor legii sau a altor acte normative din care a luat naştere. Astfel, obligaţia trebuie executată cu bună-credinţă. Buna-credinţă este o cerinţă legală, potrivit căreia părţile contractante trebuie să-şi execute obligaţiile asumate astfel încât efectele contractului să corespundă, în cel mai înalt grad, voinţei lor reale. Ea se manifestă printr-o activitate onestă, loială şi de totală încredere reciprocă pe întreaga perioadă de existenţă a obligaţiei, inclusiv şi la momentul executării (art. 775 Cod Civil). Postulatul bunei-credinţe este consacrat și în art. 10 Cod Civil, sub forma unei prezumţii legale relative, valabile, deci, până la proba contrarie.

În acest sens, având în vedere cele constatate, se concluzionează, că la încheierea contractului de prestări servicii cu toate condițiile stipulate în acesta, a existat consimţământul părților, or conform art. 312 alin. (1) Cod civil, consimţământ este manifestarea, exteriorizată, de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic.

Instanța constată, în baza materialelor prezentate, că datoria pârâtului față de reclamant, în baza contractului de prestare a serviciilor de transport internațional de mărfuri (Comanda-Cerere de Transport din 18.04.2023 Nr. MG-56, actul de acordare a serviciilor nr. 44/23 din 18.04.2023, Factura fiscală Seria nr. AAN ***** din 18.04.2023) și potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce la data de 08.11.2024 între SRL „INDIGENA” și SRL „MGVI-TRANS” efectuat pentru perioada 01.01.2024-07.11.2024, se constată că datoria pârâtului SRL „MGVI-TRANS” față de reclamantul SRL „INDIGENA”, constituie suma de 15 879,68 lei, or partea

pârâtă nu și-a onorat obligațiunea față de reclamant conform clauzelor contractului încheiat între aceștia, concluzionând, astfel instanța, că nu a fost respectată obligațiunea de către partea pârâtă cu toate că la încheierea actului juridic și-au exprimat acordul liber, neavând careva obiecții la semnarea contractului.

Raportând cele menționate *supra*, având în vedere aplicabilitatea normelor legale speței în cauză, instanța concluzionează, că cererea de chemare în judecată depusă de reclamant privind încasarea datoriei în sumă de 15 879,68 lei este întemeiată și urmează a fi admisă.

Cu referire la încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată, formate din cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000 lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 909,02 lei, instanța a constatat următoarele:

Potrivit art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

Conform prevederilor art. 83 CPC „Taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile. În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii”.

Conform art. 87 alin. (1) lit. a) CPC al RM „valoarea acţiunii se determină: din suma cerută - în acţiunile pentru plata unei sume”.

Potrivit art. 94 alin. (1) CPC „instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată”.

Astfel, potrivit ordinului de plată nr. 732 din 08.11.2024, anexat la materialele cauzei civile este confirmat, că partea reclamantă SRL „INDIGENA” a achitat taxa de stat pentru prezenta cerere de chemare în judecată în mărime de 909,02,00 lei (f.d. 1).

Totodată, potrivit ordinului de plată nr. 734 din 08.11.2024, precum și a Facturii Fiscale Seria nr. AAT***** din 06.11.2024, anexate la materialele cauzei civile nominalizate este confirmat faptul că partea reclamantă SRL „INDIGENA” a achitat în contul beneficiarului „Cabinetul avocatului Barba Petru” plata pentru asistență juridică în cauza supusă examinării în mărime de 3 000 lei (f.d. 5, 15).

Raportând dispoziţiile normelor procedurale citate mai sus la cererea reclamantului, instanţa conchide că SRL „INDIGENA” este îndreptăţit de a pretinde repararea cheltuielilor de judecată suportate ca urmare a faptului că reclamantul are câştig de cauză în acţiunea iniţială.

În speță, cu referire la cerința cu privire la cheltuielile de acordare a asistenței juridice și cele de achitare a taxei de stat, instanța ajunge la concluzia că aceasta urmează să fie admisă, astfel încât taxa de stat ce urmează a fi încasată din contul pârâtului în beneficiul reclamantului constituie suma de 909,02 lei precum și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3 000 lei.

Concluzionând în baza materialelor cu caracter probatoriu prezentate în cadrul cercetării judecătoreşti, instanţa notează că dosarul nu conţine vre-un element probatoriu susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie la caz.

Potrivit art.6§l al Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale care statuează că orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public şi într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent şi imparţial, stabilit

prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptată împotriva sa.

Astfel, instanţa de judecată atestă acel fapt că pârâtului SRL „MGVI-TRANS” nu i s-a îngrădit dreptul la un proces echitabil atât în sensul legislaţiei naţionale, cât şi în sensul CEDO, având posibilitatea în termenul stabilit de lege sau chiar şi până la adoptarea hotărîrii să prezinte probe care ar confirma, că datoria faţă de SRL „INDIGENA” a fost achitată.

În conformitate cu prevederile art. 774, 776, 858, 942 alin.(1), 901 Cod civil, art. 94, 96, 236, 238-241, 276/2, 276/3, 276/4, 362 alin.(1) CPC,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite integral cererea depusă de „INDIGENA” SRL.

Se încasează de la „MGVI-TRANS” SRL, *****, cu sediul în ***** în beneficiul „INDIGENA” SRL, *****, cu sediul în *****, suma de **15 879 (cincisprezece mii optu sute şaptezeci şi nouă) lei 68 bani** ce constituie datoria conform comenzii-cerere de transport și facturii fiscale şi suma de **5 596 (cinci mii cinci sute nouăzeci şi şase) lei 94 bani** dobânda de întârziere, în total suma de **21 476 (douăzeci şi una mii patru sute şaptezeci şi şase) lei 62 bani**.

Se încasează de la „MGVI-TRANS” SRL, *****, cu sediul în ***** în beneficiul „INDIGENA” SRL, *****, cu sediul în ***** – suma de **909 (nouă sute nouă) lei 02 bani** cu titlu de taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și suma de **3 000 (trei mii) lei** cheltuieli de asistență juridică

Hotărîrea este cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la momentul pronunțării hotărîrii, prin intermediul judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Preşedintele şedinţei:
Judecător **Emil Bulat**

În conformitate cu prevederile alin. (7) art. 236 CPC, dacă unul dintre judecătorii completului de judecată este în imposibilitatea de a semna hotărîrea integrală, în locul lui semnează preşedintele şedinţei, iar dacă şi acesta este în imposibilitatea de a semna, în locul lui semnează preşedintele instanţei de judecată. În legătură cu suspendarea judecătorului Emil Bulat, în locul lui semnează Președintele Interimar a Judecătoriei Hîncești, Corina Albu.

Președintele interimar **Albu Corina**